

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 49. Conversio Leporii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

faria, prohibuerant. Quindecim jam ^{Sæculum V.} annis opus aggredi meditabatur, ut ex ^{A. C. 427.} aliqua Epistola, ad Marcellinum data, apparet. Tandem, Eraclio in Successorem designato, cum plus otii esset, laborem hunc incepit, & duobus libris absolvit, cujus primus omnia opera, a conversionis ejus tempore, etiam ante Baptismum, usque ad susceptum Episcopatum scripta, complectitur, secundus omnia reliqua usque ad tempus, quo hæc scribebat. Omnes libros suos ordine, quo scripserat, quoad poterat, retractat, cupiens, ut ab aliis eodem ordine legerentur, quo facilius scribentis in Doctrina Christiana profectum dispicerent. Initium ducit a tribus libris de Academicis, & libro de Correctione, & Gratia claudit; notat, quæcunque reprehendenda invenit, etiam levius momenti errores, ubi vero ab aliis male inculatus fuit, viriliter se defendit. ^{Ep. 224. ad Quodvult. II. Retract. c. 67.} Nonaginta tria opera in ducentis triginta duobus libris enumerat, & fatetur, se, instantibus fratribus compulsus, hos duos Retractionum libros edidisse, antequam Epistolas suas, & sermones revolvere incepisset. Epistolas deinde retractare cœpit, sed tempus defecit, ut ad finem pervenire non posset. ^{D. E. 224.}

§. XLIX.

Conversio Leporii.

Sub illud tempus Leporius, institutione ^{Cass. 1. in com. c. 2. 3. 4. Gen. nad. script. c. 59.} Episco-

Sæculum V.
A. C. 427.

Episcoporum Africa, & speciatim S. Augustini adjutus, errores suos dimisit. In Gallia natus erat, inter cœteros Monachos morum innocentia emicans; sed quidquid virtutis haberet, libero suo arbitrio, & propriis viribus secundum Doctrinam Pelagii, cujus erat Discipulus, adscribebat. Ex malo principio pejora deducebat, dicens, Jesum Christum purum hominem esse, qui suo libero arbitrio optime usus, sine peccato vixisset, & bonis suis operibus Filium Dei esse fuisset meritus. Non alium in finem in mundum venisse, quam ut hominibus exempla virtutum daret, qui, si imitari vellent, etiam sine peccato vivere possent. Leporius errores suos manifestavit, data quadam Epistola, quæ plurimis scandalo fuit. Cassianus, qui tunc forte tredecim, aut quatuordecim annis in Provincia degebat, monuit, & exhortatus est, ut errores retractaret. Plures alii viri docti in Galliis idem suadebant, sed frustra. Hinc Proculus Massiliensis, & Cylinnius alius in Gallia Episcopus, contumacem experti, Doctrinam ejus damnarunt. Gallia ejedus cum quibusdam sociis, eosdem errores diligentibus, in Africam trajecit. Aliquamdiu cum S. Augustino moratus est, crediturque, idem esse Leporius Presbyter, qui cum reliquis designationi Eracii interfuit, nam

Leporius,

Leporius, de quo hic sermo, Presbyter Sæculum V.
ordinatus est, postquam Monachus fuis- A. C. 427.
set. Errorem agnovit, publice confes-
sus est, & ut scandalum tolleret, quod in
Ecclesiis Galliæ creasset, authenticam re-
tractationem illo misit, quæ prius coram
aliquibus Episcopis in Ecclesia Carthagi-
nensi lecta; ad Proclum, & Cylinnium
eam direxit; Leporius ignorantiam suam,
& temeritatem fatetur, & humiliter ve-
niam petit. Epistolam suam, scandali
causam, damnat, confitetur, Deum, id est,
Jesum Christum, ex Maria natum esse,
nec illud Deo magis indignum fuisse, ut
ex muliere nasceretur, & ex ea Naturam
humanam assumeret, quando ita placuit,
quam ut in ea Naturam humanam for-
maret; alias sequi, quartam Personam in
Trinitate ponendam, si ponantur duo
Filii Dei, & duo Christi, unus Deus, & al-
ter homo. Non ideo tamen credendum,
Incarnationem Verbi, commixtionem
esse, & duarum naturarum confusionem,
nam per commixtionem tam una, quam
altera Natura destrueretur. Filius solus
incarnatus est, non Pater, nec Spiritus
Sanctus. Non sunt duo, unus Deus, &
alter homo, sed idem Deus est, & homo,
unicus Filius Dei, Jesus Christus. Hinc
non dubitamus dicere, Deum natum esse,
passum, & secundum carnem crucifixum.
Credimus, ipsum esse Filium Dei, uni-
cum,

Sæculum V. cum, non adoptivum, sed natura talem,
A. C. 427. non imaginarium, sed verum, non ad
 tempus, sed æternum.

Leporius subjungit: *Detestamur, quod
 diximus, dum Jesu Christo laborem, me-
 ritum, fidem tribuimus, & cuilibet San-
 ctorum ferme similem fecimus, quamvis
 aliter sentiremus. Et aliquatenus in
 simplicium hominum ordinem redeamus,*
Rom. 9. 5. eum, qui Deus est super omnia, & non
gradatim Spiritum accepit. Damna-
Jo. 3. 34. mus etiam illud, quod diximus, Jesum
Christum absque ullo Divinitatis auxilio,
soliis Naturæ humanæ viribus passum
fuisse; quia omnino negare volebamus
Verbi Divini passionem; damnamus, quod
diximus, Jesum Christum, tanquam ho-
minem, quidquam ignorasse, nec istud di-
cere de Prophetarum Domino licet. Tan-
dem, quia nimis longum foret, omnes pro-
positiones speciatim, quas protulimus,
enumerare, sincere declaramus, nos eas vel
recipere, vel damnare eo modo, quo eas
Ecclesia Catholica recipit, vel damnat;
omnibus Hæreticis, Photino, Ario, Sabel-
lio, Eunomio, Valentino, Apollinari, Ma-
neti, & reliquis Anathema dicimus! Le-
porius huic Epistolæ cum Domino, &
Bono, qui verosimiliter ejus complices
fuere, signum apposuit; quatuor Epis-
copi quoque subscribere tanquam testes,
nempe Aurelius Carthaginensis, S. Au-
gusti-

gustinus, Florentius Episcopus alterius Sæculum V.
 Hipponis, & Secondinus Episcopus Mer- A. C. 427.
 gamitanus. Hi quatuor Episcopi etiam Aug. ep. 219:
 ad Proculum, & Cylinnium Epistolam
 dedere, laudantes Episcoporum Gallia
 severitatem, quæ Leporio salutis fuisset;
 testimonium de ejus conversione red-
 dunt, & hortantur, ut eundem suæ com-
 munioni restituant; ipse vero in Afri-
 ca remansit. Hanc Epistolam ex cala- Leo ep. 124
 mo S. Augustini fluxisse, cui etiam Lepo- c. 6. v. Not.
 rii Epistola adscribitur, nemo est, qui Quesn. p. 906
 dubitet.

§. L.

Epistola ad Vitalem.

Sanctus Augustinus sub idem tempus
 Epistolam scripsit ad quemdam Car-
 thaginensem, nomine Vitalem, dicentem,
 initium fidei non esse Donum Dei;
 Deum non aliter facere, ut bonum veli- Ep. 217. at.
 mus, quam illud nobis per legem pro- 107.
 ponendo, in nostra deinde esse potesta-
 te, ut nostro libero arbitrio consentire-
 mus, aut resisteremus. Hoc vero con-
 cedebat Vitalis, Deum nobis postea tri-
 buere per Gratiam, quod per fidem pe-
 tiissemus. Itaque cum illis sentiebat,
 qui posteriori tempore Semipelagiani di-
 cti. Ut hunc errorem eximat, S. Au-
 gustinus præcipuum a precibus Ecclesiæ
 argumentum desumit. *Dic ergo sim-
 pliciter,*